24 Οκτωβρίου 2015

Τα παιδιά στο Τόκιο κυκλοφορούν μόνα τους από

Αντιθέτως

θεωρείται κάτι απολύτως φυσικό και ασφαλές

την Ιαπωνία το να βλέπεις μικρά παιδιά στο μετρό εντελώς μόνα τους ή και σε παρέες είναι μια πολύ συνηθισμένη εικόνα. Ντυμένα με τις σχολικές τους στολές και με την τσάντα στην πλάτη, 6χρονα γιαπωνεζάκια πηγαινοέρχονται στους δρόμους του Τόκιο, χρησιμοποιώντας τα μέσα μεταφοράς ανάμεσα σε ορδές ενηλίκων που δεν δείχνουν καμία μα καμία έκπληξη στο θέαμα. Η αυτονομία τους μάλιστα ξεκινά από πολύ μικρότερες ηλικίες, καθώς από 3 ετών οι γονείς τους τα στέλνουν να κάνουν θελήματα.

Πηγαίνουν στο φούρνο, στο μπακάλικο, κάνουν ψώνια και όλα αυτά χωρίς καμία επίβλεψη. Μάλιστα υπάρχει και σχετική τηλεοπτική εκπομπή, που προβάλλεται τα τελευταία 25 χρόνια στην Ιαπωνία. Το “Hajimete no Otsukai” (Το πρώτο μου θέλημα) παρακολουθεί με κρυφές κάμερες την καθημερινότητα αυτών των παιδιών, και το πως κάνουν διάφορες δραστηριότητες εντελώς μόνα τους από τόσο μικρή ηλικία.

Πως εξηγείται όμως αυτή η τόσο ασυνήθιστη για το Δυτικό Κόσμο ανεξαρτησία; Φυσικά ο λόγος δεν είναι γιατί τα παιδιά εκεί είναι εκ φύσεως πιο αυτάρκη από τα υπόλοιπα. «Όλα έγκεινται στη δυναμική της μάζας» εξηγεί ο ανθρωπολόγος

Dwayne Dixon στο The Atlantic.

«Τα παιδιά στην Ιαπωνία μαθαίνουν από νωρίς πως, σε ιδανικές συνθήκες, οποιοδήποτε μέλος της κοινωνίας μπορεί να εξυπηρετήσει ή να βοηθήσει κάποιο άλλο». Αυτή η πεποίθηση ενισχύεται και στο σχολείο, όπου τα παιδιά καλούνται να καθαρίσουν ή να σερβίρουν φαγητό τα ίδια, αντί να το περιμένουν από το προσωπικό. «Κάτι τέτοιο επιμερίζει τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα και μαθαίνει σε όλους για παράδειγμα πώς να καθαρίζουν μια τουαλέτα» συμπληρώνει ο Dixon. Με το να αναλάβει ένα παιδί την ευθύνη για κάποιον κοινόχρηστο χώρο, το όφελος είναι διπλό- αφενός κατανοεί την έννοια της ιδιοκτησίας αλλά και τις συνέπειες του να τα κάνει άνω κάτω, αφού στην τελική αυτό θα τα καθαρίσει μετά.

Αυτή η λογική επεκτείνεται μετά στους δημόσιους χώρους. Οι δρόμοι της Ιαπωνίας άλλωστε είναι εξαιρετικά καθαροί.

Το παιδί γνωρίζει πλέον εξ’ ιδίων πως μπορεί να βασιστεί στην ομήγυρη αν χρειαστεί κάτι. Βέβαια, ας μην παραγνωρίζουμε και το γεγονός πως η χώρα έχει πολύ χαμηλό δείκτη εγκληματικότητας, ένας πολύ βασικός λόγος που οι γονείς δεν τρομάζουν στην ιδέα πως τα παιδιά τους κυκλοφορούν μόνα εκεί έξω. Δίνοντας οι γονείς αυτήν την ελευθερία στα παιδιά τους, δεν ενισχύουν το αίσθημα εμπιστοσύνης μόνο σε αυτά αλλά και σε ολόκληρη την κοινότητα. «Πολλά παιδιά στον κόσμο είναι αυτάρκη» παρατηρεί ο Dixon. «Αυτό όμως που υποπτεύομαι πως έχει εντυπωσιάσει τους ανθρώπους του Δυτικού κόσμου στην προκειμένη περίπτωση είναι η αίσθηση εμπιστοσύνης και συνεργασίας που υπάρχει εκεί, που τις περισσότερες φορές συμβαίνει σιωπηλά και αυθόρμητα» καταλήγει.

Πηγή: www.lifo.gr